

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 85.

V Ljubljani, v torek 14. aprila 1896.

Letnik XXIV.

Občni zbor kat. polit. društva.

(Konec.)

Ti shodi gotovo niso bili brez sadu, kajti obiskovani so bili skoraj povsod mnogoštevilno. Vsak govornik je lahko čital na obrazih pazljivih poslušalcev, da jim govori do srca. Priprosto naše ljudstvo je potrebno, a tudi željno poduka, kajti brez prigovarjanja prihajajo močje in odrasli mladeniči po več ur daleč na naše shode. Zato si dovoljujem priporočati prih. odboru, naj bi čim pogostejše sklicaval ljudske shode, posebno velja to enim članom, ki so ob enem dež. ali drž. poslanci.

Na drugi strani je društvo dosegalo svoj namen z glasilom svojim „Domoljubom“, katerega prihaja mej ljudstvo okoli 9300 izvodov. Hvala tem potom našim poverjenikom, kateri naj bi i v prihodnje požrtvovalno izvrševali to domoljubno delo!

Počasi si sicer, eppur si muove! Povsod v Avstriji se kažejo veseli pojavi katoliškega gibanja, in mi Slovenci ne zaostajamo. To so pokazale zadnje deželnozborske volitve v kmečkih občinah. Na vsej črti so zmagali kandidatje kat. narodne stranke. — Temelj tej zmagi je zgradil L. slov. kat. shod, na katerem smo si Slovenci načrtali točen in jasen program, ustrezajoč našim sedanjim razmeram.

Hvaležni moramo biti za to zmago v prvi vrsti našemu zavednemu narodu, ki je dokazal v teh okrajih, ponekod soglasno, da stoji trdno in neomahljivo v vrstah stare slov. garde, kat. nar. stranke, in da v ogromni večini neče slišati o puhlem liberalizmu.

Hvaležni moramo biti tudi našim zaupnim možem po deželi, ki se niso bali ne truda, ne potov, ne zaničevanja, ne obrekovanja, temveč vstrajno hodili določeno pot za pošteno in dobro stvar. Pri teh volitvah je narod naš dal tudi najlepšo zaupnico

svojemu, za vsestranski blagor prebivalstva vnetemu knezoškofu.

Da se je volitev tako sijajno izvršila, pripomogle so mnogo tudi Raiffeisenove posojilnice, vsaj na Notranjskem! Hvala možem, ki so jih snovali, pogum tudi za prihodnost, da rešimo, kar se da rešiti, dom in obstanek našega oratarja in delavca!

V skupini mest in trgov je naša stranka postavila 5 kandidatov, tri kot zveste svoje somišljenike, dva pa, ker njih program ni v nobeni točki v nasprotju z našimi načeli. Zmage, žal, nismo dosegli, ker so se vsi vplivni faktorji združili proti našim kandidatom, da bi „klerikalci“ ne dobili večine v dež. zboru. Da nasprotnikom našim ni bilo toliko do stvari, kakor do časti, dokazuje to, da so se grozili, da ne bodo sodelovali pri dež. gospodarstvu, ter delo in odgovornost prepustili naši stranki, ako dobi večino. Smelo smemo trditi, da bi dežela v tem slučaju ne bila na škodi.

Dolžnost poslancev pa je sedaj, da se pokažejo vredne zaupanja tudi v dejanju. In v tem oziru imamo polne roke dela na socijalnopolitičnem polju. Neovržna istina je, da v kratkih desetletjih propade naš mali kmet, ako se mu ne pomaga. Kar se vedno naglašja, poudarjati hočemo i tukaj, da moramo pred vsem skrbeti za gmetni, gospodarski obstanek in napredek našega prebivalstva, sosebno delavskim stanovom.

Ako se tem stanovom zboljšajo gmetne razmere, potem imamo tudi močno, zanesljivo armado v boju za narodne pravice in enakopravnost v javnem življenju, kajti lačen, obupan človek ne misli na ideale.

Omeniti nam je še, da se je naša stranka minolo leto udeležila zopet dopolnilnih volitev v mestni zastop ljubljanski.

Pod vtisom grozne nesreče vsled velikonočnega potresa zjedini se obe narodni stranki gledé volitev, naj bi se vršile brez volitvenega boja, ki bi oviral skupno delovanje za povzdigo in preporod nesrečnega mesta iz žalostnih razvalin in ki bi tudi na zunaj slabo vplival na pomožno akcijo. V dneh bridke poskušnje treba združenih močij, zato sta se obe stranki dogovorili, da se bodeta lojalno podpisali in skupno nasvetovanim kandidatom oddali svoje glasove; ob enem pa sta si stranki pri tem dogovoru pridržali za prihodnje deželnozborske volitve popolno svobodo gledé stališča in taktičnega postopanja.

V tretjem razredu sta bila izvoljena naša dva kandidata gospod A. Kalan in gospod Jos. Kozak; v prvem razredu je bil po dogovoru poleg treh drugih tudi naš kandidat gospod dr. Gregorič. Pri tej volitvi pa je neka tajna agitacija pokazala, da v nasprotnem taboru ni prave discipline, kajti gosp. dr. Gregorič je prišel v ožjo volitev ter pri drugi volitvi prodrl z dvema glasovoma večine.

Iz tega kratkega poročila morete, gospodje, posneti, da je odbor po svoji moči izvrševal nalogo svojo in da je katoliško politično društvo središče delovanju naše stranke na Kranjskem. Da bode prihodnji odbor mogel izvrševati svojo dolžnost, treba mu vsestranske podpore gospodov somišljenikov po deželi. Ne samo, kar velevala mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan v blagor naroda.

Na to je blagajnik gospod F. Stegnar poročal o društvenih dohodkih in troških; o volitvi novega odbora in dveh verifikatorjev smo poročali včeraj. Kot zastopnik vlade je bil navzoč komisar gospod Wratschko. Konečno se predsednik zahvali navzočim na udeležbi.

LISTEK

Nekaj ur v Gradcu.

(Dalje.)

Pokrepčan na duhu in na telesu grem zopet po mestu. Neprijazna burja začela mi je nositi graški prah in smeti v obraz, zato zavijem v bližnjo cerkev. Precej mogočna gotška stavba je to. Znotraj je cerkev okusno polihromovana in hrani v sebi več starinskih grobnih spominkov, nekatere iz 17. stoletja. Zapustivši to cerkev najdem po kratkem popraševanju zaželjeno mi cerkev Jezusovega srca. To vam je najbolj veličastna stavba v Gradcu. Po zunanosti je podobna cerkvi Jezusovega srca v Ljubljani, a brez primere lepša, kakor ta. Ta stavba je dar pokojnega grofa Lilienthala in škofa graškega, Zwergerja, katerega telesni ostanki počivajo v spodnji cerkvi.

Cerkev ima dva dela in zgornjo cerkev. Spodnja je nižja in kaže močno zidovje, katero nosi zgornjo cerkev. Na levi strani v spodnji cerkvi je priprosta rakev pokojnega Zwergerja, na katerej je bilo nekaj vencev. Tudi pelje skozi spodnjo cerkev po stopnjicah doli in gori prosti prehod za ljudi.

Iz spodnje cerkve stopim zopet na prosto, da si ogledam pravo zgornjo cerkev. Pred menoj gresta

dve kmečki ženski. Njihova noša se mi je dozdevala znana, a vendar nekam tuja v Gradcu. Vlečem bolj na uho pomenjke in spoznam, da sta dve štajerski Slovenci. Moj nekdanji pevovodja bo razumel, bravi te moje vrstice, če mi je takoj na misel prišla tolikokrat popevana pesem: „Kak sladko glas odmeva — Ta glas, kjer dom je naš! — Kako srce ogreva, — Med tujimi, to znaš.“

Nisem si mogel kaj, da bi jih ne ogovoril ter povprašal, od kod sta. Iznenađene sta bile po mojem slovenskem vprašanju in mi povedale, da ste iz slovenskih štajerskih gor in prišle si ogledat Gradec. Tako mehko in milodoneče zdelo se mi je to narečje. Poslovim se ter stopim pred velika vrata, da bi prišel v cerkev, a bila so zaklenjena. Ta bo lepa, si mislim, zdaj pa še v cerkev ne bo moč. Bo pa že tako, kakor v Ljubljani pri nekaterih cerkvah, katere so samo takrat odprte, kadar se sveta maša bere, čez dan so pa zaprte in zaplohane, kakor vojaška skladišča.

Toda zmotil sem se, stranska vrata na severni strani so bila odprta, skozi katera so po malem prihajali in odhajali ljudje. Vendar si ogledam, predno stopim v cerkev, zunanje lice, pred vsem prelepo pročelje in cerkveni preddvorec ter galerijo nad vhodom. V tem ste si ta cerkev in ona Jezusovega srca v Ljubljani zelo podobni, le da so tu mere dokaj večje. Stavbini trup je iz dobro žgane opeke, a

ima vložnega mnogo rezanega kamna z okraski, in to posebno na svršetkih. Dopadalo se mi je posebno, da je kamnoseško delo izgotovljeno z vso fineso in natančnostjo. Tako natančnost v delu gledal sem pri naših kranjskih mojstrih, pri Feliksu Tomanu. Zanimalo me je pri natančnem opazovanju tudi kovaško in ključavničarsko delo. Mnogo lepega, in to tudi pri manjših rečeh, zapazil sem v tej stroki pri tej cerkvi. Na misel mi je prišla pri tem naša nekdanja kovaška umetnost na Kranjskem, in to osobito v 17. in 18. stoletju. Res je, da nam ne preostaja mnogo taci izdelkov iz pretečenih stoletij, ker so jih večinoma pobrali tuje in judje za male krajcarje, a to, kar je ostalo, kaže, da je bila takrat ta umetnost na mnogo višji stopinji, kakor je dandanes pri nas. Cerkev ima jeden pravi zvonik, in ta je kaj ličen, drugi na nasprotni strani je kamenit in manjši. Vstopivši skozi stranska vrata v cerkev zapazim opomin: v cerkvi na tla pljuvati ni lepo. Tak opomin bi tudi v naših cerkvah ne škodoval. Pri tej priliki opazil sem tudi, da se cerkvena vrata odpirajo na zunaj, kar je vsekako prav, zlasti v varstvenih zadevah, če se primeri v cerkvi kaka nesreča. Spominjam se, da so tudi pri nas o priliki zadnjega potresa nekatere višje oblasti dale ukaz, naj se napravljajo za naprej taka vrata. Meni se je takrat ta ukaz zdel umesten, a imel sem pomisleke gledé naprave taci vrat, ker sem mislil, da bi ka-

Mažari na Hrvatskem.

Iz Zagreba, 4. aprila.

V zadnjem zasедanju ogerskega sabora se je zglasil posl. Lukač v obrambo mažarskih naseljen-
cev na Hrvatskem. Ali kakor je po navadi večidel
mažarskih poslancev prav slabo podučeni o stanju
sosednjih dežel, tako se je pripetilo imenovanemu
Lukaču s podatki o svojih rojakih v tujini. Že šte-
vilo na Hrvatskem naseljenih Mažarov mu ni po-
znato, kajti on jih šteje na 150.000, dočim bi se
bil mogel v vsakej statistiki prepričati, da jih je teh
izseljencev največ okoli 70.000 duš, kar znaša
okoli 3 odstotke vsega prebivalstva kraljevine Hrvat-
ske in Slavonije.

Lukač hoče imeti tedaj še jedenkrat toliko svo-
jih zemljakov, kakor se jih nahaja v resnici pri nas,
pa je še s to netočnostjo pokazal, kako malo ceni
resnico.

Se neverjetneje pa je bilo ostalo, kar je govoril
o stanju teh naseljencev pri nas. — On je namreč
javno trdil, da nimajo Mažari pri nas na Hrvatskem
nobenih pravic, da jih preganjajo javne oblasti in
sodnije. Dalje trdi omenjeni poslanec, da so ti ljudje
popolnoma zanemarjeni, ker nimajo poduka v svo-
jem jeziku niti v cerkvi, niti v šoli. Vse te trditve
Lukačeve so neresnične, ali dobro proračunane in
izmišljene za mažarsko občinstvo, češ da pokaže
pred svetom, kako krivični in nestrpljivi so Hrvati
nasproti Mažarom, in da je to, kar Mažari delajo s Slo-
vaki, Srbi in Rumunci, le malenkost, pa da tako po-
krijejo svoje krivično ravnanje z nemažarskimi držav-
ljani na samem Ogorskem.

Zakaj se pa toži poslanec Lukač na naše ob-
lasti, posebno na politične in sodnijske? On je na-
vedel v svojem govoru samo krivico, dokazal je pa
ni, ker je tudi ni mogel. Treba dobro znati, da je
večidel doseljenih Mažarov izmeček onih ljudi na
Ogorskem, ki niso mogli tamkaj pošteno živeti, pa
se zato preselili čez Dravo, kjer so hoteli nadaljevati
to, kar se začeli doma. Da naše oblasti niso mogle
kaj takega trpeti, je čisto naravna stvar, in le po-
slancu Lukaču in Mažarom ni prav, če se je proti
prestopnikom postave ravnalo po propisih. Tudi za
to, ker so politične oblasti v novjšem času začele
malo bolje paziti glede naseljevanja takega nevar-
nega življa v naših krajih, pisalo se je po mažar-
skih časopisih o nestrpnosti hrvatskih oblasti, a po-
slanec Lukač je to hitro pobral in prenesel v dež.
zbor, za vzroke pa ni vprašal. In vender bi jih bil
lahko zvedel, da je hotel. Mnogi mej temi dose-
ljenci so bili pravi oderuhi, ki so znali žalostno
gmotno stanje našega kmeta upotrebiti v svojo ko-
rist, ter mu za male svote prodati vse posestvo. —
Naše oblasti so ravnale gotovo čisto pravično, da
so branile domače posestnike tujih pijavk, kakor da
že domačih ni preveč. Ali Mažaru že to ni prav, da
ne sme delati v tuji deželi to, kar dela doma z nesreč-
nimi Slovaki in Rumunci. Trditev Lukača pa, da je
za hrvatski narod velika korist, če se mej njim na-
seli Mažar, že zaradi tega, češ da je le ta bolji
gospodar, je prav piškava. Ko bi bil mažarski izse-

zile cerkev; pa tu sem opazil, da se ta naprava
prav lepo prilaga cerkvi; seveda če je tehnično prav
izpeljana.

Prav presenetila me je notranjost te cerkve. Ni
še sicer slikana, ampak bela ter čaka spretnega
mojstra, da jo dostojno in njej primerno poslika. —
Kakor sem zvedel, odmenil je za to delo že pokojni
graški vladika Zwerger tudi na Kranjskem pozna-
nega Kastnerja. A vkljub temu nedostatku, dela
cerkev na opazovalca mogočen utis. Cerkev ima
jedno ladijo s stranskimi kapelami, ki so pa s pre-
dori v zvezi mej seboj, in se končuje z mnogokot-
nim presbiterijem. Stoj pero! Citateljem bi morebiti
presedalo tako začeto opisovanje, kakor se običajno
in v neki pusti šabloni opisujejo naše kranjske cerkve
v „Mittheilungen der k. k. Central-Comission“. Ni
moj namen, da bi opisoval šolski, kar sem videl
tu in drugodi po Gradcu, ampak le utise, katere
sem imel pri tem opazovanju. — Pred vsem me je
mikal veliki altar. Ta altar je samo miza, nad ka-
tero se vzdiguje na štirih stebreh lepa gotška streha
na vrhu s soho Jezusovo, nekako tako, kakor v
Strossmayerjevi, djakovarski cerkvi; samo da je tu
delo v romanskem slogu, v Gradcu pa v gotškem.
Izvrstna misel je to. Kaj, ko bi se tudi pri nas
uporabljevala ta osnova pri novih cerkvah, postavim
v Trnji, recimo tudi drugodi, v ugodnih razmerah.

(Dalje sledi.)

ljenec dober gospodar, vzdržal bi se gotovo doma
na svojem zemljišču, in ne bi iskal drugega. —
Doma na Ogorskem ne more shajati, proda svoje
posestvo in s tem, kar mu ostane, kupi v Slavoniji
zemlje, ki je mnogo ceneja, nego v njegovem kraju.
To je neka vrsta spekulacije, ki pa tudi prav slabo
vspeva, ker je slavonska zemlja težja za obdelovanje
nego na Ogorskem. Naš kmet se ne more od Mažara
nič naučiti, ker mu v gospodarstvu ni nič bolj na-
preden.

Ce se poslanec Lukač pritožuje, da pri nas
Mažari nimajo svojih cerkev in svoje službe božje,
tudi nima prav, kajti le tam, kjer so mažarske na-
selbine tako velike, da bi mogle vzdrževati svojo
cerkev, gotovo ne bi bila protivna nobena cerkvena
oblast, da se ustanovi župa; ali ker takih naselbin
ni, odpada ona pritožba. Sicer pa je nekaj naselbin,
kjer se jim oznanja beseda božja tudi v mažarskem
jeziku.

Sol imajo pa Mažari pri nas še preveč; naša
vlada jim ne brani odpirati jih, ali kakor se nam
zdi, tudi ne gleda in ne pazi, da se šolska postava
vrši točno, namreč da se v teh šolah uči tudi hr-
vatski jezik; vsaj na šolah, katere so odprte v več-
jih mestih za otroke železniških činovnikov, se ne
uči hrvatski. Kaj bi neki počel posl. Lukač, ko bi
na Ogorskem bila kaka srbska, slovaška ali rumun-
ska šola, na katerej se ne bi učil mažarski jezik?
Seveda na Hrvatskem za Mažare ni potrebno znanje
hrvatskega jezika, misli v svojej ošabnosti mažarski
šovinist, samo Hrvat naj se nauči mažarski, ker ga
smatrajo vsi Mažari za državni jezik tudi za Hrvat-
sko vkljub našemu samostalnemu položaju, a mi se
proti temu nasilju ne branimo, kakor bi se mogli
na temelju naših postav.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. aprila.

Ministerska posvetovanja na Dunaju.

V nedeljo zjutraj so se povrnili avstrijski ministri iz
Budimpešte in z njimi vred so dospeli na Dunaj
tudi ogerska ministra baron Banffy in Lukacs ter
svetniki dr. Popovics, grof Wickenburg in Succo-
vaty. Isti dan dopoldne se je vršilo posvetovanje
glede obnovitve bančnega privilegija, katerega se je
udeležilo tudi nekaj zastopnikov bančnih zavodov.
Včeraj se je vršilo posvetovanje o skupnem prora-
čunu, katerega sta se udeležila poleg resortnih mi-
nistrov tudi oba ministerska predsednika. Razgovor
se je vršil samo o glavnih točkah, podrobnosti se
obravnavajo v poznejšem času. Glede zborovanja
kvotne deputacije se ni določilo še ničesar. Finančni
minister Lukacs se je povrnil danes zjutraj v Bu-
dimpešto, ker se mora udeležiti seje poslanske zbor-
nice, mej tem ko ostane baron Banffy za časa bi-
vanja nemškega cesarja še na Dunaju.

Tirolski namestnik grof Merveldt je
padel pri vladi v veliko nemilost, ker, kakor se spo-
roča iz Dunaja, ni naznanil vladi o begu italijan-
skih podložnikov na tirolsko zemljo. Vlada je baje
še le po raznih časnikih o velikem izseljevanju Ita-
lijancev zvedela, ki se bojé iti v Afriko. Radi tega
zanemarjenja dolžnosti je namestnikovo stališče zelo
omajano. Namestnik grof Merveldt je, kakor znano,
odločen nasprotnik avtonomnih koncesij južnotirol-
skim Italijanom.

Francoske razmere. Se nekaj dni ima od-
ločenih francoski ministerski predsednik, da se od-
počije od hudega boja in se pripravi na nove, ne-
izogibne napade v senatu in zbornici. Kredit za
Madagaskar mu pripravlja sedaj največjo preglavico,
kajti od dovolitve omenjenega kredita je odvisno,
kako dolgo mu je še sedeti na ministerskem pre-
stolu. Iz pogovorov, ki so se vršili v minulih dneh
mej predsednikom Faure in nekaterimi odličnimi se-
natorji, je posneti, da je Faure popolno prepričan o
porazu Bourgeoisovega kabineta. Senat namreč ne
bode odobril Bourgeoisovega predloga glede Mada-
gaskarja in s tem provzročil novo kabinetno krizo.
Ministerskemu predsedniku preostaja sicer še jedna
pot; on namreč lahko zahteva imenovani kredit od
državnega sveta, toda temu mora pritrditi predse-
dnik Faure, kar se pa po sedanjih zagotovilih gotovo
ne bode zgodilo. Iz tega je sklepati, da se pričinja
boj mej Bourgeoisom in predsednikom Faure, ki
bode imel gotovo slabe posledice za prvega. Kako
malo mu je naklonjen Faure, razvidi se tudi iz be-
sedij, katere je izrekel kabinetnemu načelniku, ko
je ta naznanil, da je ministerski svet sklenil, ostati
še nadalje na krmilu. Rekel mu je namreč: „Ste li

gotovi, da se ne varate o svojem sklepu?“ Te be-
sede gotovo ne morejo ugodno vplivati na minister-
skega predsednika, kateremu celo njegovi lastni to-
variši ne zaupajo. Dogodki, ki čakajo Francijo, se
nikakor ne morejo imenovati veseli. Konec sedanjega
boja bode najbrže odstop Bourgeoisovega kabineta,
za tem pride razpuščenje zbornice in temu sledi kot
naravna posledica na Francoskem frimasonska in
socijalistična premoč in pričetek revolucije. Prebi-
valstvo je dan za dnem bolj razburjeno in anar-
histična prevlada dobiva vedno trdneje stališče.

Nemški cesar v Benetkah. Včerajšnji dan
je doletela italijansko pomorsko mesto veliko čast,
kajti obiskala sta je italijan. kralj Umberto in nemški
cesar Viljem. Prebivalstvo je navzoča vladarja nav-
dušeno pozdravljalo in jima prirejalo mnogovrstne
ovacije. Občevanje mej vladarjema je bilo zelo in-
timno in italijanski listi nekako zadovoljno pišejo o
obnovljenju trodržavne zveze. Izmej drugih depu-
tacij se je predstavil cesarju tudi italijanski senat
pod vodstvom senatorja Michielija, s katerim se je
cesar dalje časa pogovarjal. Razpravljala so se pri
ti priliki razna vprašanja, ki so sedaj v politiki na
dnevnom redu. Včeraj zvečer ob 6. uri se je od-
peljal cesar s cesarico in poslanikom Eulenburgom
na Dunaj, mej tem ko se je kralj Umberto povrnil
v svojo rezidenco. Po mnenju raznih listov bode
imenovano snidenje evropskih vladarjev zelo ugodno
vplivalo na splošni mir; posebno pomenljivo pa je
za Italijo samo in minister Brin je dobro vedel,
iz kakih razlogov je vzkliznil: „Današnji dan za nas
ni izgubljen!“

Trikupis †. Včeraj nam je sporočil brzojav,
da je v Cannes umrl minulo soboto zvečer bivši
grški minister Trikupis. Rojen je bil l. 1832 v Nav-
pliji ter dovršil svoje juridične študije v Atenah in
Parizu. Okoli leta 1850 je stopil v državno službo
ter bil kmalu imenovan poslanikom v Londonu. Ko
se je sklepala pogodba mej Anglijo in Grško glede
odstopa jonskih otokov, je posredoval Trikupis, ki
je tudi sklenil omenjeno pogodbo. Leta 1867 ga je
pozval kralj v ministerstvo, v katerem je osem let
vodil zunanje zadeve, dokler ni bil imenovan kabi-
netnim načelnikom. Na to mesto je bil opetovano
pozvan v nadaljnjih letih, mej seboj sta menjavala
v načelstvu Delyannis in Trikupis. To se je vršilo
tako redoma, da se je vselej vedelo, kdo prevzame
vladno krmilo, ako odstopi tedanji ministerski pre-
sednik. V letih 1882—1885 je bilo njegovo delo-
vanje še precej uspešno za grške razmere, slabeje
se mu je pa godilo, ko je v januarju minulega
leta pod njegovim vodstvom navstal znani splošni
državni polom. Tedaj se je moral umakniti za vedno
s pozorišča in na njegovo mesto je prišel nečak
njegovega tekmeca Nikolaj Delyannis, dokler ga ni
izpodrinil 10. junija stari Teodor Delyannis. Ako-
ravno je Trikupis večkrat vžival kraljevo naklonje-
nost, je vendar živel v vednem prepiru z zbornič-
nimi člani. Za časa svojega vladanja je večkrat raz-
pustil zbornici in sicer tako dolgo, dokler ni izgubil
popolnega zaupanja pri svojih volilcih. Malo pred
smrtjo ga je izvolilo mesto Valtos za svojega po-
slanca, ker ga je popolno prezrl njegov prejšnji vo-
lilni okraj. Jedna izmej njegovih največjih idej je
bila balkanska zveza, za katero je gorel do smrti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. aprila.

(Volitve v mestni zbor ljubljanski.) Izvrševalni
odbor „Narodove stranke“ je za v nedeljo 12. aprila
sklical shod svojih somišljenikov v „Narodni dom“
na razgovor zaradi dopolnilnih volitev v mestni za-
stop. Kot kandidatje „Narodove“ stranke v 3. raz-
redu so določeni gg.: Oroslav Dolenec, Lenče
Josip, Turk Josip, Zabukovec Jakob in vitez
Zitterer, za 2. razred gg.: Hrasky Ivan,
Klinar Anton in dr. Tavčar Ivan, za 1. raz-
red gg.: dr. vitez Bleiweis in Vaso Petri-
čič. — Od teh kandidatov izjavlja g. Jos. Lenče
v včerajšnjem „Narodu“, da ne sprejme kandidature.
„Narod“ v poročilu z vidno slastjo dostavlja: „Za
kandidaturo g. Andreja Kalana ni glasoval ni eden
volilec“. Menimo, da ni treba tega še posebe ome-
njati, kajti kaj drugega pač na shodu volilcev „Na-
rodove“ stranke nihče ni mogel pričakovati. V drugo
nikari durij ne zapirajte volilec na volilne shode
ter vdeležbe ne omejujte samo na svoje somišlje-
nike, potem spoznate pravo javno mnenje v Lju-
bljani.

(Podpora nemškemu gledališču.) „Narod“ v tej stvari nam tako-le odgovarja: „Polemizovali zaradi te stvari ne bomo več, saj ga menda ni pametnega človeka, ki bi ne bil že prepričan, da je bil Kalanov predlog fakičen maneuver, čegar namen je bil, provzročiti letos nasprotstvo mej narodnimi in nemškimi poslanci, prihodnje leto pa naše gledališče zadušiti.“ Tem vrsticam dostavljamo to-le: Leto bo kmalu okoli in zopet se bo vršila razprava v deželnem zboru kranjskem za podporo gledališču za prihodnje leto in tedaj vidimo, kdo da bo dušil slovensko gledališče s tem, da dovoli nemškemu gledališču neprimerno veliko podporo ter s tem ohranjuje slovenskemu gledališču tako nevarnega konkurenta. Pri Filipih se vidimo in tedaj zopet „Narodovec“ opozorimo, kako neresnično zavijajo dejanske razmere. Z anekdoticami, kakoršne „Narod“ omenja, se nič ne pomaga, kajti takih si lahko izmislite na tisoče, a iskati morate onih, ki bi jih vam verjeli. In ko bi bile tudi resnične, nič ne dokažejo, kajti o podpori za gledališče določuje jedino le deželni zbor.

(Ljubljanska mestna uprava.) Priznanim „Narodovim“ gospodarjem v ljubljanski mestni hiši seveda ni bilo všeč, da je mestni odbornik dr. Vinko Gregorič pojasnil občinstvu ljubljanskemu prav natanko in popolno stvarno, kako gospodari „Narodova“ stranka v ljubljanskem mestnem zastopu. — Ker stvarno njemu ne morejo ničesar ovreči, zato se nanj — kakor je pri „Narodu“ navada — zadržajo osebno. Očitati so mu, da je tudi dr. Gregorič dobil brez razpisa službo deželnega primarija. Dr. Gregorič je že pojasnil to stvar v našem listu, in tudi sinočni „Narod“ je prisiljen, da objavlja popravek dr. Gregoričev ter priznava, da je bila dotična služba res pravilno razpisana. „Narod“ je torej zopet za jedno blamažo bogatejši. Vidi se pa iz tega, da „Narodu“ in njegovi stranki ni prav nič na tem, da se zboljša mestno gospodarstvo, ker tako ostudno blati mestnega odbornika, ki je storil le svojo dolžnost ter lojalno, stvarno in brez osebnih napadov razkril velike nedostatke v ljubljanski mestni hiši želeč, da se odpravijo v korist ljubljanskih davkoplačevalcev.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega, v sredo, 15. dan aprila 1896 točno ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznaniła predsedstva. II. Pravne in stavbinskega odseka poročilo o c. kr. dež. vlade razpisu glede regulacijskega načrta za mesto Ljubljano. III. Finančnega odseka poročilo: a) o mestne hranilnice ljubljanske računskem zaključku za l. 1895; b) o prodaji stavišča nekdanj Stubenbergovih ubožnih hiš v Gradišči; c) o načrtu in pror. stroškov za šolski vrt pri šoli na Barji; d) o prošnji društva gospéj krščanske ljubezni za letni prispevek. IV. Stavbinskega odseka poročilo: a) o Zeschkovih dedičev ponudbi glede nakupa nekaterih parcel za javni trg pred justično palačo; b) o razdelitvenem načrtu gorenjega dela Povšetovega sveta v Prulah; c) o Janeza Jermana ponudbi glede odkupa nekdanj Jalenove hiše v Poljskih ulicah; d) o določitvi prostora za gradnjo poslopja državni obrtni šoli mehanično - tehnične smeri. V. Občinskega svetovaleca Iv. Hribarja samostalni predlog o naložitvi razpoloživega kapitala amortizačna zaklade pri mestnem loterijskem posojilu. Tajna seja: Poročila stavbinskega odseka, finančnega odseka in užitninskega direktorija.

(Osebna vest.) Kanoniku monsign. Jeranu se zdravje vsled visoke starosti le rahlo in počasi vrača; vendar se je nadejati, da njegova krepka narava se premaga nasledke hude influence.

(„Glasbena Matica“) priredi, da ustreže vsestranski želji, v petek, dne 17. t. m. tretjo ponovitev koncerta, ker so sedeži za današnji in pojutrnji koncert popolnoma razprodani. Za sedeže se je oglasiti v trafiki gosp. Šešarka v Selenburgovih ulicah.

(Slavnostni občni zbor,) kateri sklicuje „Glasbene Matice“ odbor na jutri v sredo, 15. t. m., vrši se v ljubljanski mestni dvorani ob 8. uri zvečer.

(Iz Trnovske župnije na Notranjskem.) V noči od 12.—13. t. m. se je v Trnovem zopet dogodilo ostudno zločinstvo; budobneži so namreč pobili zopet šipe na okenh spoštovanemu gosp. kapelanu A. Ru-

dolfu, in sicer od 8. decembra lanskega leta že v petič. Gospod Rudolf se neumorno trudi pomagati duševno in gmotno našim faranom. Sad njegovega delovanja je naša hranilnica in posojilnica, katera jako dobro napreduje. To v oči bode naše liberalce, zatorej se neprestano trudijo vničiti vpliv gospoda Rudolfa. Poskusili so to s tožbami pri sodnji; s pritožbami do p. č. ordinarijata, do c. kr. glavarstva itd. — Ker to ni nič izdalo, polotili so se sredstva socijalnih demokratov, grdili in blatili so spoštovanega gospoda po „Narodu“, „Rodoljubu“ in po „Delavcu“, da je bilo groza. Pa vsakdo, kdo ima le iskrico razuma in poštenja, je kmalo poznal, da te dopise vodi le strastno sovraštvo, — in tudi ti napadi niso časti gospoda Rudolfa prav nič škodili. — Ko so videli ti ljudje, da vse to nič ne pomaga, so začeli posluževati se sredstva, s katerim so nekdanji ljudje telesno končali sv. Štefana; kamenje mu potuhnjeno in zavratno po noči mečejo v spalnico. Nadjamo se, da jim tudi to ne bo zdalo, ter da se naši sodnji posreči priti na sled, in konec storiti groznemu hudodelstvu. Pa tudi to ima svojo dobro stran, marsikateremu naših liberalcev se sedaj oči odpirajo, da spregleduje, kakšen sad je rodilo liberalstvo, in kaj nas še čaka, ako se temu počenjanju ne ustavi vsak pošten človek. Vrlega gosp. Rudolfa naj pa tolaži zavest, da se trudi in trpi za dobro stvar, ter da čim bolj ga ti zaslepljenici preganjajo in kamnjajo, tem bolj raste pri faranih spoštovanje, hvaležnost in ljubezen do njega.

Eden v imenu mnogih.

(Slovanski repertoire slovenskega gledališča.) „Slov. N.“ je, odgovarjajoč nekim gledališkim dopisom „Edinosti“, splošno odgovarjal tudi pritožbam, da se naše gledališče premalo ozira na Slovanstvo. Mi moremo vsprejeti dotično izjavo le za izgovor, nikakor pa ne za zatrdilo, da se bo prihodnje sezono ravno tako postopalo, kakor se je letos. Slovani res nimamo preveč dobrih dram (zadnji čas opažajo se veseli pojavi sosebnosti mej Poljaki in Rusi), toliko jih je pa vender, da se v tej točki letošnje malomarnosti ne da oprostiti. Kakor se spominjamo slovenske igre na našem odru dosedaj v večini nikakor niso dosegle tako lepih uspehov, — kakor piše v nasprotju s tedanjimi svojimi poročili „Slov. Narod“ — ne glede na to, da nekateri prelagatelji niso imeli posebno srečne roke in se ni poseglo vedno po najboljših proizvodih. Zato pa smo menili: „Odličnih pisateljev, večjih slovanskih jezikov imamo, naprositi jih je treba, potem pa z njimi postopati taktno. Prepričani smo, da bi ti gospodje, ki temeljito poznajo literature posameznih slovanskih jezikov, vsako leto pripravili „Dramatičnemu društvu“ primerno število dobrih proizvodov“. Tu bi stroški nikakor ne bili „preogromni“ (sicer pa to ni tako kočljivo vprašanje; ker ima društvena blagajnica denar za „Blumenregne“ pevkam — zakaj bi ga ne imela za slovanske prevode) in za „jedno predstavo“ bi se potem tudi ne prevajalo, kakor se je dosedaj izmed vseh menda samo letošnje „lepo število“ slovanskih iger: „Pota življenja“. Če se ima čas za „Precijozo“, če misli doseči namen slovenskega gledališča s prevodi iger dunajskih predmestnih gledališč, opravičeno zahtevamo, da se ima prostora na slovenskem odru tudi za slovansko dramo. Občinstvu, ki se hoče v gledališču samo smejeti, ne sme se delati prevelikih koncesij. Mislimo, da nas vsak razume, kdor vé, kaj mora postati naše gledališče in da nam ni treba še obširneje utemeljevati svoje zahteve. Storimo pa to drugo leto, ako bode nekaterim gospodom slovanska dramatična literatura še vedno taka „španska vas“, kakršna jim je bila doslej. Na vsak način skrbimo, da nemški listi ne bodo imeli povoda rogati se nemškemu repertoirju slovenskega gledališča! Toliko o članku: „Še nekaj o našem gledališču“, k točki, ki se je nanašala tudi na „Slovenca“. Slovansko operno glasbo pred letošnjo nebrižnostjo braniti, pa se nam zdi škoda prostora.

(Sesul) se je sinoči ob 3/8. uri zadnji ostanek podrtje Schreyerjeve hiše v Špitalskih ulicah. Poškodovan ni bil nihče. — Čudno se nam je zdelo, da ploč puste stati take podrtine v ulici, ki je glede prometa skoro najbolj živahna v mestu.

(Zahvala.) Neimenovan dobrotnik je zopet štiri krasne svečnike daroval za revno Vrhovsko farno

cerkev, za kar mu podpisano župno predstojništvo izreče tem potom iskreno zahvalo. — Vrh, dne 12. aprila 1896. — Josip Kramarič, župnik. Mate Barič, Mate Žalec, cerkvena ključarja.

(Poboj.) Iz radovljiške okolice se nam poroča: 19 letni Tomaž Mokorel iz Leš je 7. t. m. pri sv. Neži z nožem napadel Jožefa Zadražnika. Ko se je pa Zadražnik napadovaleca ubranil, je slednji z nožem šel nad Mat. Pogačnika. Pogačnik je začetkom bežal, pozneje pa je s sekiro Mokorela po glavi mahnil in ga nevarno ranil.

(Orožje za Menelika.) „Corriere di Napoli“ trdi, da je nemška tvrdka Schriewer abesinskemu poglavarju Meneliku poslala 70.000 raznih pušk, tvrdka Loewe pa 30.000 repetirk Mauserjevih.

Narodno gospodarstvo.

Nakup pšenične moke za peko.

C. in kr. vojaški erar kupi 2050 met. centov pšenične moke za peko, katero je meseca maja 1896 oddati v nastopnih vojaških preskrbovalnih skladiščih. in sicer v Gradcu 866 meterskih centov, v Mariboru 70 met. centov, v Celovcu 145 meterskih centov, v Ljubljani 113 meterskih centov, v Trstu 856 meterskih centov. Vzorci se zamorejo od dne 10. aprila t. l. počenši upogledati pri vojni intendanciji ali pri imenovanih vojaških preskrbovalnih skladiščih. Pismene ponudbe je vložiti do dne 21. aprila 1896 pri intendanciji 3. voja v Gradcu. Avizo gledé tega nakupa, ki obseza splošne pogoje in ponudbeni obrazec, se lahko upogleda tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Telegrami.

Dunaj, 14. aprila. Cesar je vsprejel včeraj popoldne poslanika Szögyenyja v posebni avdijenci.

Dunaj, 14. aprila. (Poslanska zbornica.) V današnji seji se je pričela razprava o vladni predlogi glede nakupa severno-zahod. železnice. Poslanec Kaizl je izjavil, da predloge kot take ni možno vsprejeti, ter navajal več nedostatkov. Posl. Eim s tovariši je interpeloval glede znane prepovedi Succowaty-ja, da vojaki ne smejo obiskovati prostorov, koder se vrše delavski shodi, ter vprašal domobranskega ministra, ali bi bil voljan Succowaty-ja premestiti.

Dunaj, 14. aprila. Nemški cesar s cesarico in princema je dospel danes popoldne ob 10. uri 15. minut na takajšni kolodvor, koder ga je pričakoval cesar Franc Josip z nadvojvodinjo Marijo-Jozefo in mnogimi dostojanstveniki. Na to so se podali skupno v cesarski dvor, koder so pričakovali visoke goste avstrijski in na Dunaju bivajoči ogerski ministri. Občinstvo je vladarja navdušeno pozdravljalo.

Dunaj, 14. aprila. Nemški cesar je danes popoldne ob 5. uri vsprejel ministerskega predsednika grofa Badenija v posebni avdijenci.

Budimpešta, 14. aprila. (Poslanska zbornica.) V včerajšnji seji je zahteval poslanec Ugron, naj vlada predloži zbornici vse dokumente, katere je izročila kvotni deputaciji, in naj se vrše dotična posvetovanja javno. Zbornični predsednik mu je odgovoril, da je ta zahteva zoper opravični red in da se predloži zahtevano gradivo po dokončanih razpravah.

Budimpešta, 14. aprila. Tukaj se snuje nova konservativna stranka, ki se bode imenovala konservativna narodna stranka.

Budimpešta, 14. aprila. Po poročilu „Pol. Corr.“ se je pri včerajšnjem ministerskem posvetovanju odobril skupni proračun, ki pa ne izkazuje znatnega primanjkljaja, akoravno so se morale vstaviti nepričakovane točke.

Rim, 14. aprila. Poročila iz Masave potrjujejo, da so bežali derviši iz Kasale v velikem neredu. Polkovnik Stevani je razdejal utrdbe dervišev v Tukrufu in Gulusitu. Kralj

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Beziirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

Menelik se nahaja v Antali. General Baldissera koncentruje vojne čete.

Berolin, 14. aprila. Knez Ferdinand dospe sem 30. aprila iz Petrograda in bode stanoval v kraljevem gradu.

Belgrad, 14. aprila. Finančnega ministra in poslanika v Parizu Garašanina je kralj brzojavno pozval, naj podpišeta pogodbo glede posojila v ime srbske vlade.

Bruselj, 14. aprila. Pri občinskih volitvah v Mecheln so zmagali na vsi črti liberalci.

Pariz, 14. aprila. Vojni minister Cavagnac je dovršil novo predlogo, v kateri zahteva 470 milijonov kredita za napravo novega topničarskega orodja.

Roubaix, 14. aprila. Požar je uničil tukajšno tovarno za volneno blago. Škoda znaša 3 milijone frankov.

Carigrad, 14. aprila. Sultan je podelil vsem bolgarskim ministrom in državnim uradnikom visoke redove. Metropolitu Gregorju je podelil veliki kordon osmanskega reda.

London, 14. aprila. „Daily Telegraph“ se poroča iz Pretorije 11. t. m.: Položaj v Bulawayu je zelo resen. Dve večji četi Matabelov ste se združili nekaj milj od Bulawayu ter se pripravljati za bitko.

Preizkusili in priporočili

so slovit vsučilišni profesorji in zdravniki
tinkuro za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50-9) 1

Tujci.

12. aprila.

Pri **Slonu**: Sperling iz Brna. — Neuwirth, Valmarin iz Trsta. — Heumeyer, Pekarek z Dunaja. — Errath iz Mokronoga. — Kunerth iz Grada. — Haid iz Lienz-a. — Žužek iz Trnovega. — Matko iz Pulja. — Schmittmann iz Lipsije. — Gesmann iz Grada.

Pri **Maltcu**: Zaiser iz Mödling-a. — Harrieh, Stark in Gerber z Dunaja. — Gössler iz Blettendorf-a. — Hren iz Celja. — Oertel, Erfurt Wieser iz Beljaka. — Kolbesen s Travnika. — Randa iz Prage. — Bachrad iz Bjelice.

Pri **Lloydu**: Nachtigal iz Žužemberka. — Haydn iz Ljubna. — Abeles iz Trsta. — Kunpleš iz Feldkirchen-a.

Pri **bavarskem dvoru**: Kapsch iz Trnovega. — Langer iz Knittelfeld-a.

Pri **Južnem kolodvoru**: Wunscher iz Meissen-a.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
13	9. zvečer	727.4	4.0	sl. jug	oblačno	
14	7. zjutraj 2. popol.	729.1 730.5	5.1 12.0	sr. jug pr. m. svzh.	del. jasno "	3.0

Srednja včerajšnja temperatura 5.5° in za 3.8° pod normalom.

Eksekutivne dražbe.

Franceta Peženela iz Predgriz nepremakljivo posestvo (1372 gld. 50 kr.), terjatev 42 gld. 65 kr., dne 25. aprila in 30. maja v Idriji.

Marije Terlep iz Ljubljane raznovrstno blago (188 gld. 40 kr. in 182 gld. 35 kr.) dne 27. aprila in 11. maja v Ljubljani.

Schicht-ovo milo

avstro-ogerski
patent 282 1

oblastveno zastopana
varstvena znamka

je najboljša za perilo in poljubno domačo porabo; zedinjuje najlepši čistilni uspeh z največjo miloho glede obranjenja blaga; provzroči najčistejšo beloto, ne daje perilu neprijetnega duha; je osobito priporočljivo za pranje volnine. Tudi je izvrstno snažilno sredstvo pri umivanju in kopanju za odrasle in otroke.

Poskušnje ne bode nikdo obžaloval.

Dobiva se skoro v vseh prodajalnicah na drobno.

Odvetniški koncipijent

sprejme se letos v mojo pisarno.

279 2-2

Dr. Papež.

Št. 9567.

Volitveni razpis.

276 3-2

V zmislu § 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da se bodo letošnje

dopolnilne volitve občinskega sveta

vršile kakor običajno v mestni dvorani, in da bode volil:

dne 20. aprila III. volilni razred,

dne 22. aprila II. volilni razred,

dne 24. aprila I. volilni razred,

vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne.

Ako bode treba ožje volitve, vršila se bode dan po prvi volitvi, to je dne 21., oziroma dne 23. in 25. aprila, tudi od 8. do 12. ure dopoldne v mestni dvorani.

Izstopijo letos iz občinskega sveta nastopni gospodje občinski svetovaleci:

a) od III. volilnega razreda:

Dolenec Orslov,
Hafner Ivan,
Kalan Andrej,
Valentinčič Ignacij,
Zabukovec Jakob;

b) od II. volilnega razreda:

Hrásky Ivan Vladimir,
dr. Tavčar Ivan,
vitez pl. Zitterer Matija;

c) od I. volilnega razreda:

dr. vitez Bleiweis-Trsteniški Karol,
Petričič Vaso.

Voliti bo torej III. volilnemu razredu pet, II. tri in I. pa dva člana občinskega sveta.

V Ljubljani, dne 18. marca 1896.

Župan: GRASSELLI s. r.

Razpis.

Zaradi oddaje zidarskih, kamenarskih, tesarskih, kleparskih, krovskih, ključarskih in pleskarskih del, potrebnih za

popravo zvonikov trnovske župne cerkve
v Ljubljani,

se bo vršila ofértna razprava dne 1. maja t. l. ob 3. uri popoldne v trnovskem župnišču.

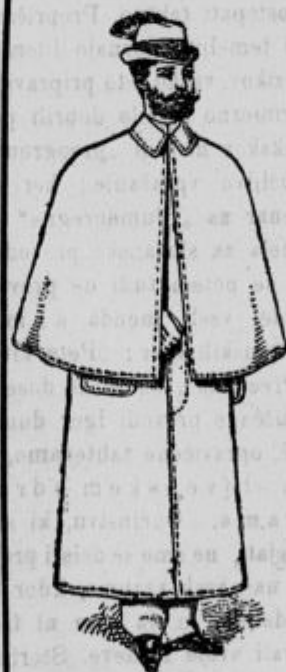
Načrti, mere in drugi pripomočki so razgrnjeni do dne 30. aprila t. l. do 12. ure opoldne v trnovskem župnišču vsak dan od 2. do 4. ure popoldne na ogled. Do istega obroka vložiti je pri podpisaneu skupne ali posamezne zapečatene ponudbe, opremljene s 5% vadijem, preračunjenem na podlagi skupnih zneskov, ki se bode moral v slučaju oddaje dela dopolniti na 10% no varščino.

V Trnovem v Ljubljani, dne 14. aprila 1896.

Ivan Vrhovnik,

288 2-1

prvomestnik odbora za popravo trnovskih zvonikov.

Spomladanske obleke,

površnike, nepremočljive
haveloke

282 10-1

za gospode in dečke kakor tudi
za gospé in deklice

iz pristne velblodje dlake ali pravega tirolskega lodna priporočata v največji izberi

Eričar & Mejač,
Ljubljana, Slonove ulice 9.

Ilustr. ceniki razpošljujejo se franko in zastonj.

Dunajska borza.

Dne 14. aprila.			Dne 13. aprila.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	101	gld. 15 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149	gld. 75 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139	— kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	25	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	75	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	50
Avstrijska zlata renta 4%	122	50	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194	—	Rudolfove srečke, 10 gld.	25	75
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	30	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	10	Salmove srečke, 40 gld.	69	25
Avstrijska zlata renta 4%	122	20	Tisine srečke 4%, 100 gld.	140	25	St. Genois srečke, 40 gld.	71	50
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	10	Dunavske vravnave srečke 5%	127	—	Waldsteinove srečke, 20 gld.	61	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	984	—	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	50	Ljubljanske srečke	22	25
Kreditne delnice, 160 gld.	362	10	Posojilo goriškega mesta	112	—	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159	50
London vista	120	50	4% kranjsko deželno posojilo	98	35	Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st.v.	3435	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	90	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	25	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	446	—
20 mark	11	77	Prioritetne obveznice državne železnice	221	—	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97	50
20 frankov (napoleonidor)	9	55 1/2	„ „ južne železnice 3%	167	—	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63	—
Italijanski bankovci	44	10	„ „ južne železnice 5%	129	—	Montanska družba avstr. plan.	85	30
C. kr. cekini	5	66	„ „ dolenskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161	50
						Papirnih rubljev 100	127	12

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobika.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.